

сѣврѣмни-ти Грьцкы писателіе ся оплаквать, че цѣла Грьція была *пословенена*.

Между Словены-ты у Мизіѣ ся загнѣздило и заселило въ 678 л. по Р. Х. едно уралско-Чудско племя — *Българе-ши*, кои-то и основали самостоятелнѣ дръжавѣ. Нѣ Българе-ти наскоро ся смѣсили съ многобройны-ты и попитомны-ты Словены, та ся стопили и слѣли съ тѣхъ, като займали тѣхный языкъ а отъ своѣ стравѣ имъ натурили само имя-то си.

На края на VI-ый вѣкъ, кога-то Авари-ти натиснѣли та посвоили Паноніѣ, Словене отъ тѣхъ странѣ и отъ крайдунавскы-ты страны ся прѣселили въ днешнѣ Австріѣ, Штиріѣ, Корушкѣ, Крайнѣ, Фурланско, Истріѣ дори до самѣ-тѣ главѣ на р. Дравѣ.

Словене-ти, кои-то ся застояли по источно-римско-то царство испрѣво ся наричали съ народно-то си имя Словене, а послѣ по-имя-то на господары-ты си — Българе, и языкъ-тѣ, кой-то говоряхѣ, станѣ испослѣ црьковень языкъ на венчкы источны Словены.

Съ имя *Словенска земя* повече-то ся наричала сѣверна Македонія, както и днесъ съ това имя ся наричатъ Корушскы-ти Словене; а освѣнь тѣхъ и Словене-ти подъ Карпатскы-ты планины, Словаци-ти, зачували сѣ и до днесъ това имя.

Прѣзъ прѣвѣ-тѣ половинѣ на VII-ый вѣкъ откѣдѣ карпатскы-ты планины излѣзли Хръвати и Сръби, та прѣмниж-ли Дунава и засѣднѣли измежду Корушскы-ты и Мизійскы-ты Словены; прогонили Авари-ты и посвоили Южнѣ Паноніѣ, Далмаціѣ и Иллиріѣ.

Въ VII-ый вѣкъ ся сврѣшило велико-то прѣселеніе на Словены-ты камъ западъ и югъ и въ VIII и въ IX-ый вѣкъ Словене-ти вече излизать на свѣтско-то поприще като голѣмъ народъ, распрострѣнь по Срѣднѣ, Юго-Источнѣ и Источнѣ Европѣ.

На западъ у днешный Колѣениѣ и Макленбургѣ ся намѣстили *Бодричи*, между Лабѣ, Одерѣ и Балтійско море *Люшичи* или *Валешы*, на югъ отъ тѣхъ покрай Лабѣ *Крайлабскы Сръби*, а по-на югъ отъ тѣхъ *Чеси*, а пакъ на западъ отъ Чехы-ты покрай р. Моравѣ — *Моравци* и *Сло-*